

Marts, og de Folk, som have eet Togt, maae indsende deres Søfartsbøger og tør ikke gaae bort igjen, førend det er blevet dem meddeelt fra Justitsministeriets Side, at de ikke vilde blive benyttede; der vil altsaa, som den ærede Ordfører sagde, hengaae 20 Dage. En lignende Indkaldelse vil finde Sted i Efteraaret, og man vil altsaa ogsaa da foranledige en Standsning af Søfarten, som vil vare en vis Tid. Hvorvidt Søfarten vil blive generet heraf, berøer paa, hvor hurtigt man er istand til at faae det hele Apparat færdigt, og hvor hurtigt man hvert enkelt Aar kan faae bestemt, hvilket Mandskab man skal tage, og hvilket Mandskab man kan lade gaae bort. Jeg maa altsaa for mit Vedkommende stille det som en Betingelse for at gaae ind paa Forslaget, at der bliver staaende den 15de Marts og ikke bliver sat den 20de Marts. Herved mener jeg ikke, at man skal begynde tidligere end den 1ste Marts, men jeg mener, der skal staae en tidligere Datum for Afslutningen, for at Mønstingsforstanderen skal anvende alle Kræfter, alle de Midler, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde nu ere tilstede, navnlig i Telegraphen, for at faae det hurtigt muligt bestemt, hvilket Antal der skal bruges til Flaaden, saa de Andre kunne blive frie, og Søfarten blive standset saalidt som muligt. Jeg har, som sagt, fra Søfartens Side havt Betænkkeligheder herved, men naar Regjeringen vil gaae ind paa Forslaget, vil jeg ligeledes kunne følge med, men kun paa den Betingelse, at der fra Regjeringens Side bliver gjort alt muligt for, at den Indkaldelse, som skeer i Marts, finder Sted saa hurtigt som muligt, og ligeledes den om Efteraaret. Det er jo to Indkaldelser, som kunne sammenlignes med hinanden, og hvor den ene Indkaldelse kommer til at gaae parallel med den anden. Jeg skal derfor anbefale de Herrer ikke at stemme for Underændringsforslaget under Nr. 53, thi naar man der giver en Pattitude, sætter et senere Datum, kan dette føre til, at Mønstingsbestyrerne ikke gaae saa hurtig frem, som de vilde gjøre, naar der stod et tidligere Datum. — Et andet Ændringsforslag, som jeg interesserer mig for, og som jeg talter Udvalget for at have stillet, er det under Nr. 54, som

angaaer Udsættelse med Tjenesten for de besarne Folk, at de kunne blive frie et Aar. I Lovudkastets § 34 staaer der, at de besarne Folk, som ønske Udsættelse, skulle have meldt sig til Udskrivningschefen inden Aarets Begyndelse; men dersom dette bliver staaende, troer jeg rigtignok, at der er givet Mandskabet en overordentlig ringe Rettelse, thi det er ikke Mange af dem, i ethvert Tilfælde er det langt fra Alle, som inden Aarets Begyndelse vilde kunne anmeldte, at de i det paafølgende Aar ønske sig fritagne for at komme ind. Naar Søfolk komme hjem fra en Sørejse, og der ikke er Syre for dem at faae, og de derfor maae blive liggende hjemme i nogen Tid, er det ofte Tilfældet, at de, især naar de have faaet Penge paa Kommen, bestemme sig til at benytte denne Fritid til at tage Examen; men det vilde da være overordentlig haardt, om de skulde blive revne bort fra deres Studier, fordi de ikke før den 1ste Januar, da de maaskee have været tilføes, have været istand til at melde sig hos Udskrivningschefen med Ønske om at maatte i det paafølgende Aar være frie for Indkaldelse. Jeg ønsker derfor, at det Ændringsforslag, der her er stillet op, maatte blive vedtaget. Det skal indrømmes, hvad den ærede Ordfører sagde, at man derved, at de kunne komme i det sidste Dieblit, naar Indkaldelsen skal finde Sted, og melde, at de ønske sig fritagne, kan komme i Forlegenhed; men da den ærede Ordfører selv har sagt, at Søfolk ifølge deres Bestilling ere letfindige — hvilket forøvrigt var et noget stærkt Udtryk; jeg indrømmer, at Mange af dem kunne være letfindige nok, men at sige, at de nødvendigviis ifølge deres Bestilling maae være det, troer jeg dog er at gaae for vidt —, saa maag det, naar man gaaer ud deraf, antages, at Søfolk vilde gribe den første den bedste Anledning til at melde sig for at blive fritagne i et Aar, maaskee fordi de ønske at gjøre en Udfærd, eller af en anden Grund, og faae de denne Tilladelse, saa kunne de jo aldrig forbre den igjen. Dette Forhold kan altsaa kun medføre Uleilighed i den første Tid efter, at det foreliggende Lovforslag er udkommet som Lov; det er muligt, at man da ved Indkaldelsen vil kunne komme op til Folk med eet eller to Tog-